

ДЕРЖАВНЕ БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ

вул. Панаса Мирного, 28, м. Київ, 01011, тел. (044) 365 40 00
поштова адреса для листування: вул. Симона Петлюри, 15, м. Київ, 01032
E-mail: info@dbr.gov.ua, web: www.dbr.gov.ua, ідентифікаційний код 41760289

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

місто Київ

«30» січня 2024 року

Старший слідчий Управління з розслідування злочинів, вчинених у зв'язку із масовими протестами у 2013-2014 роках, Державного бюро розслідувань Тверезовська Тетяна Миколаївна, розглянувши матеріали кримінального провадження № 4202300000000298 від 27.02.2023 та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, керуючись статтями 2, 9, 40, 42, 276–278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Колбіну Сергію Миколайовичу, який народився 29.10.1969 року у м. Пенза, РФ, громадянину України, станом на час скоєння злочину у лютому 2014 року працював на посаді командира роти міліції особливого призначення «Беркут» УМВС України в місті Севастополі, проживаючого за адресою: вул. Щербака, 8, м. Севастополь, АР Крим,

про те, що він обґрунтовано підозрюється у вчиненні наступних кримінальних правопорушень:

- заволодінні вогнепальною зброєю, за попередньою змовою групою осіб, шляхом зловживання службової особи своїм службовим становищем, передбаченому ч. 2 ст. 262 КК України;

- умисні дії, вчинені представником влади, за попередньою змовою групою осіб, з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, які призвели до інших тяжких

наслідків, передбаченому ч. 3 ст. 110 КК України (чинна в редакції до 08.04.2014), вчинених за наступних обставин.

Досудовим розслідуванням встановлено, що відповідно до наказу начальника УМВС у місті Севастополь № 138 о/с від 17.10.2005 Колбіна С.М. призначено на посаду командира роти міліції особливого призначення «Беркут» УМВС України в місті Севастополь. Наказом МВС України від 16.12.2011 №1290 о/с Колбіну С.М. присвоєне спеціальне звання – полковник міліції.

Полковник міліції Колбін С.М., відповідно до статей 1, 10, 20 Закону України «Про міліцію» виконував функції офіційного представника державного озброєного органу виконавчої влади, який має захищати життя, здоров'я, права і свободи громадян, інтереси суспільства і держави від протиправних посягань, запобігати і припиняти кримінальні правопорушення, тобто являвся представником влади та службовою особою, яка займає відповідальне становище.

Згідно статті 2 Закону України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів», перебуваючи на посаді командира роти міліції особливого призначення «Беркут» УМВС України в місті Севастополь Колбін С.М. був працівником правоохоронного органу, на якого згідно із ч. 2 ст. 19 Конституції України, ч. 1 ст. 3, ч. 1 ст. 5, ст.12, 14 Закону України «Про міліцію», покладено обов'язки діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, передбачений Конституцією і Законами України.

Крім того, обіймаючи посаду командира роти міліції особливого призначення «Беркут» УМВС України в місті Севастополь Колбін С.М. відповідно до своїх службових повноважень здійснював керівництво діяльністю вказаного стройового підрозділу органу внутрішніх справ, розподіляв обов'язки між структурними підрозділами, очолював та контролював їх роботу. Був зобов'язаний забезпечувати ефективне виконання покладених на підрозділ завдань та функцій щодо боротьби зі злочинністю, захисту прав і свобод громадян, охорони громадського порядку.

Таким чином, на посаді командира роти міліції особливого призначення «Беркут» УМВС України в місті Севастополь Колбін С.М. здійснював владні та організаційно-розпорядчі повноваження, у зв'язку з чим, відповідно до положень пункту 1 Примітки до статті 364 Кримінального кодексу України (в редакції Закону від 07.04.2011) був службовою особою.

Статтею 20 Закону про міліцію передбачено, що працівник міліції є представником державного органу виконавчої влади.

Працівник міліції при виконанні покладених на нього обов'язків керується тільки законом, діє в його межах і підпорядковується своїм безпосередньому і прямому начальникам. Ніхто інший, за винятком уповноважених службових осіб, у передбачених законом випадках не вправі втручатися в законну діяльність працівника міліції.

Ніхто не має права покласти на працівника міліції виконання обов'язків, не передбачених чинним законодавством.

Згідно з Положенням про спеціальний підрозділ міліції громадської безпеки «Беркут», затвердженим наказом МВС України 24.10.2013 № 1011 (zareєстрований у Міністерстві юстиції України 11.01.2014 за № 19/24796, набрав чинності 28.01.2014, втратив чинність на підставі наказу МВС України від 11.03.2014 № 185), цей підрозділ є підрозділом міліції особливого призначення, який належить до структури міліції громадської безпеки та є структурним підрозділом головних управлінь, управлінь МВС України в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі (пункт 1.1 Положення).

Підрозділ у своїй діяльності керується Конституцією України, законами України, актами Президента України, Кабінету Міністрів України, нормативно-правовими актами МВС України, а також цим Положенням (пункт 1.2 Положення).

Діяльність підрозділу організовується в межах його повноважень відповідно до принципів, визначених статтею 3 Закону України «Про міліцію» (пункт 1.3 Положення).

Підрозділ очолює командир, який призначається на посаду та звільняється з посади наказом ГУМВС, УМВС за погодженням з начальником Департаменту громадської безпеки МВС України (пункт 7.1 Положення).

Командир підрозділу є прямим начальником для працівників і забезпечує бойову готовність підрозділу, успішне виконання покладених на підрозділ завдань, затверджує функціональні обов'язки керівників та працівників підрозділу, відповідає за стан і збереження озброєння, боєприпасів, спеціальних засобів, засобів зв'язку, автомобільної та бронетехніки, інших матеріальних засобів підрозділу, організацію і стан пожежної безпеки (пункт 7.2 Положення).

Командир контролює дотримання працівниками підрозділу службової дисципліни, виконання вимог Дисциплінарного статуту органів внутрішніх справ України, затвердженого Законом України від 22.02.2006 № 3460-IV, Положення про проходження служби рядовим і начальницьким складом органів внутрішніх справ, затвердженого постановою Кабінету Міністрів Української РСР від 29.07.1991 № 114, та цього Положення (пункт 7.3 Положення).

Так, у листопаді 2013 року після прийняття рішення про відмову від підписання Угоди про асоціацію з Європейським Союзом та призупинення у зв'язку з цим Кабінетом Міністрів України процесу підготовки до підписання Угоди про асоціацію між Україною та Євросоюзом, починаючи з 22.11.2013, у місті Києві на Майдані Незалежності розпочалися безстрокові мирні зібрання громадян на підтримку європейського вектору зовнішньої політики України.

Бажаючи припинити зазначені зібрання та інші волевиявлення громадян, Янукович В.Ф., використовуючи повноваження Президента України, в порушення ст. 34 Конституції України, організував силовий розгін правоохоронними органами учасників мирних зборів на Майдані Незалежності.

Реакцією суспільства на незаконний силовий розгін стали масові акції протесту на Майдані Незалежності, учасники яких, поряд із протестами проти рішення уряду та экс-Президента щодо зміни зовнішньополітичного курсу України, протестували проти злочинних дій працівників міліції та представників

влади, які організували, здійснили чи допустили свавілля стосовно мирних мітингувальників.

Не бажаючи припиняти вчинення злочинів проти громадян, які висловлюють свої політичні погляди та переконання і протестують проти застосування насильства, Янукович В.Ф. спрямував та керував діями правоохоронних органів, у тому числі шляхом надання протиправних вказівок керівництву Міністерства внутрішніх справ України.

На виконання злочинних вказівок, протягом листопада 2013 року – лютого 2014 року керівництво Міністерства внутрішніх справ України неодноразово організовували застосування працівниками спецпідрозділу ПМОП «Беркут» та іншими працівниками правоохоронних органів надмірних силових заходів до протестуючих, в тому числі із застосуванням фізичної сили та спеціальних засобів.

Так, 20 лютого 2014 року керівництвом Міністерства внутрішніх справ України, прийнято незаконне рішення забезпечити всупереч вимогам діючого законодавства озброєнням працівників відповідних правоохоронних органів вогнепальною зброєю, а саме автоматами Калашникова складними укороченими (далі – АКС74У) калібру 5,45 мм. та бойовими приписами до них, що зберігались на складах ЦБРЗ МВС України по вул. Святошинській, 27 в м. Києві, та відносяться до зброї непорушного запасу, яка використовується для забезпечення розгортання спецформувань МВС України воєнного часу, з метою використання під час силового розгону мирних протестних акцій громадян (*за вказаними фактами здійснюється досудове розслідування в рамках іншого кримінального провадження, у тому числі на розгляді Шевченківського районного суду міста Києва перебуває кримінальне провадження № 42015000000002574 від 19.11.2015 за обвинуваченням Степанчука В.М., Діхтяра М.В., Калетина Р.С. у вчиненні злочинів, передбачених ч. 5 ст. 27, ч. 2 ст. 262, ч. 3 ст. 365 КК України, та Заворотного Р.В. у вчиненні злочинів, передбачених ч. 5 ст. 27, ч. 2 ст. 262, ч. 1 ст. 263, ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 263 КК України/судова справа № 761/9068/17).*

У подальшому, у період приблизно з 19.00 год. 20 лютого 2014 року до 05.00 год. 21 лютого 2014 року, керівництвом МВС України організовано видачу вказаної вогнепальної зброї АКС74У на території Адміністрації Президента України з адресою: м. Київ, вул. Банкова, 11, працівникам ПМОП «Беркут», у тому числі РМОП «Беркут» УМВС України у м. Севастополі.

Так, відповідно до відомості отримання вогнепальної зброї, складеної працівниками відділу озброєння та спецзасобів Управління матеріального забезпечення ГУМВС України у м. Києві, у вказаний період (більш точного часу під час слідства не встановлено) за вказаною адресою, командиром РМОП «Беркут» УМВС України у м. Севастополі полковником міліції Колбіним С.М. та іншими працівниками РМОП «Беркут» УМВС України у м. Севастополі у загальній кількості 40 осіб, які на той час були відряджені до м. Києва, після

пред'явлення службового посвідчення, отримано під особистий підпис 40 одиниць вогнепальної зброї АКС74У, а саме:

1. Колбіним С.М. (службове посвідчення УСВ – 010417) отримано АКС74У № 842864-85,
2. Чередніченком О.В. (службове посвідчення УСВ 009716) отримано АКС74У № 398109-86,
3. Овчаренком О.М. (службове посвідчення УСВ-011277) отримано АКС74У № 557558-84,
4. Ковальовим М.В. (службове посвідчення УСВ – 011238) отримано АКС74У № 843306-85,
5. Котляровим О.П. (службове посвідчення УСВ – 010433) отримано АКС74У № 398285-86,
6. Мацюцьким О.І. (службове посвідчення УСВ-111150) отримано АКС74У № 841533-84,
7. Кожем'яченком Д.М. (службове посвідчення УСВ – 011392) отримано АКС74У № 841033-85,
8. Максимовим О.С. (службове посвідчення УСВ – 012088) отримано АКС74У № 726143-83,
9. Ковбас І.І. (службове посвідчення УСВ – 010367) отримано АКС74У №841052-85,
10. Суходольським В.В. (службове посвідчення УСВ – 011246) отримано АКС74У № 841198-85,
11. Амеліним О.Г. (службове посвідчення УСВ – 011339) отримано АКС74У № 398456-86,
12. Ляним М.О. (службове посвідчення УСВ – 012311) отримано АКС74У №556265-85,
13. Кольцовим К.М. (службове посвідчення УСВ – 011395) отримано АКС74У № 398678-86,
14. Рижманом М.М. (службове посвідчення УСВ – 010678) отримано АКС74У № 840651-85,
15. Крючковим М.Г. (службове посвідчення УСВ-011447) отримано АКС74У № 398471-86,
16. Гавриловим І.Л. (службове посвідчення УСВ – 010432) отримано АКС74У № 397732-86,
17. Усенко Ю.Ю. (службове посвідчення УСВ – 011247) отримано АКС74У № 474006-84,
18. Будуленком М.О. (службове посвідчення УСВ – 012132) отримано АКС74У № 397318-86,
19. Шиліним О.В. (службове посвідчення УСВ – 011237) отримано АКС74У № 842672-85,
20. Терещенко А.В. (службове посвідчення УСВ – 011585) отримано АКС74У № 840987-85,

21. Саганом Д.В. (службове посвідчення УСВ-012181) отримано АКС74У № 474590-84,
22. Омельченком М.В. (службове посвідчення УСВ-010718) отримано АКС74У № 479848-84,
23. Левшиним О.І. (службове посвідчення УСВ – 011949) отримано АКС74У № 397438-86,
24. Коленком В.І. (службове посвідчення УСВ-011242) отримано АКС74У № 842510-85,
25. Нікішиним А.М. (службове посвідчення УСВ-011841) отримано АКС74У № 398940-86,
26. Старіковим С.Ю. (службове посвідчення УСВ – 011817) отримано АКС74У № 398410-86,
27. Степаненком В.В. (службове посвідчення УСВ – 012305) отримано АКС74У № 398001-86,
28. Пушкіним В.В. (службове посвідчення УСВ – 011902) отримано АКС74У № 340184-83,
29. Мельниковим В.В. (службове посвідчення УСВ- 010810) отримано АКС74У № 396416-86,
30. Поповичем В.Ю. (службове посвідчення УСВ-011348) отримано АКС74У № 398902-86,
31. Кузнецовим В.А. (службове посвідчення УСВ – 012404) отримано АКС74У № 475364-84,
32. Сірокуловим О.В. (службове посвідчення УСВ – 012201) отримано АКС74У № 396498-86,
33. Голубом Є.В. (службове посвідчення УСВ – 010127) отримано АКС74У № 399758-86,
34. Баланюком О.В. (службове посвідчення УСВ – 010721) отримано АКС74У № 398938-86,
35. Волинець В.В. (службове посвідчення УСВ – 008519) отримано АКС74У № 558888-84,
36. Ридаєвим О.П. (службове посвідчення УСВ-011297) отримано АКС74У № 476462-84,
37. Богоцьким Д.В. (службове посвідчення УСВ – 011264) отримано АКС74У № 397072-86,
38. Руссковим О.О. (службове посвідчення УСВ – 011393) отримано АКС74У № 398069-85,
39. Андрейченком В.М. (службове посвідчення УСВ – 011211) отримано АКС74У № 390133-85,
40. Ртіщевим О.В. (службове посвідчення УСВ – 011271) отримано АКС74У № 841834-85.

20.02.2014 Верховною Радою України прийнято постанову «Про засудження застосування насильства, яке призвело до загибелі мирних громадян України». Цей правовий акт визнав, що дії силових структур були

незаконними й висунув до Кабінету Міністрів України, Служби безпеки України, Міністерства внутрішніх справ України, Міністерства оборони України й підпорядкованих їм військових і воєнізованих формувань вимогу негайно припинити застосування сили. Заборонити використання будь-яких видів зброї і спеціальних засобів проти учасників акцій протесту.

Ураховуючи вищезазначене, підрозділи МОП «Беркут» повернуто до місць постійної дислокації.

Колбін С.М. вирішив вчинити злочини проти національної безпеки України, діючи в інтересах РФ, яка з 20.02.2014 року розпочала агресію з метою захоплення території України.

Законом України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII, зокрема статтями 1-3 визначено, що сухопутна територія Автономної Республіки Крим та міста Севастополя є тимчасово окупованою внаслідок збройної агресії РФ з 20 лютого 2014 року.

Так, упродовж 2013 року у зв'язку з демократичними процесами, які відбувалися на території України, у представників влади Російської Федерації та службових осіб з числа керівництва збройних сил Російської Федерації (далі – ЗС РФ), досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, виник злочинний умисел на вчинення протиправних дій, спрямованих на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Ураховуючи, що територія АР Крим та м. Севастополя мала найбільше військово-стратегічне значення для представників влади та ЗС РФ серед інших територій України, які були об'єктом їх злочинного посягання, а також те, що на вказаній території дислокувалися підрозділи Чорноморського флоту Російської Федерації (далі – ЧФ РФ), це сприяло найбільш прихованому використанню регулярних військ ЗС РФ поряд з іншими елементами гібридної війни, а тому ведення гібридної війни проти України співучасники злочинного плану вирішили розпочати на території півострова Крим.

В зв'язку з цим, протягом лютого-березня 2014 року, на території АРК реалізація злочинного плану здійснювалась через поєднання методів дипломатичного тиску, інформаційно-психологічних операцій, прихованої військової інтервенції, застосування підрозділів ЗС РФ у порушення угод про умови їх перебування на території України, засилання іррегулярних банд, блокади, воєнно-політичної підтримки сепаратистських груп, використання осіб з числа діючих працівників правоохоронних органів України, які зрадили присязі та інших осіб, що мало на меті представити наступну анексію території АРК місцевою ініціативою в умовах удаваної кризи легітимності влади в Україні.

Так, 22 лютого 2014 року, незважаючи на відсутність передбачених законом підстав та встановлені законодавством обмеження для працівників правоохоронних органів на участь та виступи на масових зборах громадян, не

здійснюючи в цьому місці виконання повноважень з охорони громадського порядку, командир роти міліції особливого призначення «Беркут» УМВС України в м. Севастополі Колбін С.М. спільно з командиром штурмового взводу РМОП «Беркут» УМВС України у м. Севастополі Ковальовим М. В., координуючи свої дії з депутатом Верховної Ради України Колесніченком В.В., представником іноземної держави Чалим О.М., за адресою: м. Севастополь, площа Нахімова, організував шикування особового складу вказаного підрозділу і звернувся до учасників зборів громадян з доповіддю про повернення РМОП «Беркут» у пункт постійної дислокації після виконання задач у м. Києві.

Вказаними умисними діями, Колбін С.М., з метою реалізації раніше виниклого злочинного умислу, розпочав вчинення активних дій на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності України, кінцевою метою яких була зміна меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

У подальшому, 23 лютого 2014 року за адресою: м. Севастополь, площа Нахімова невстановленими особами, за участі представників місцевих проросійських угруповань, організовано проведення масового зібрання громадян з єдиним питанням обрання наперед визначеного кандидата на неіснуючу посаду «народного мера м. Севастополь» громадянина РФ Чалого Олексія Михайловича. Під час проведення вказаного зібрання, депутатом Верховної Ради України Колесніченком В.В. публічно стверджувався факт «державного перевороту у м. Києві», висловлено заклики до голосування за єдиного кандидата, який забезпечить переговори та захист працівників «Беркуту», оголошено про необхідність створення штабу, що забезпечить фізичний захист мешканців міста, вказано на готовність очолюваного Колбіним С.М. підрозділу МОП «Беркут» захистити мешканців у м. Севастополь від надуманих загроз, які начебто виходять від «радикалів» з іншої території України. За пропозицією організаторів зібрання, учасники мітингу у незаконний спосіб «проголосували» за обрання Чалого О.М. на неіснуючу посаду «народного мера» Севастополя, оголосили про намір встановити контроль над правоохоронними органами міста, закликали Російську Федерацію про допомогу, створюючи уявні підстави для виправдання вторгнення збройних сил Російської Федерації на територію України, оголосили про початок запису у списки добровольців до «загонів самооборони».

Наступного дня, 24 лютого 2014 року Севастопольська міська рада прийняла рішення про незаконне створення для Чалого О.М. посади «голови Координаційної ради з організації управління і забезпечення життєдіяльності Севастополя», на будівлі Севастопольської державної адміністрації підняли прапор РФ, на в'їздах до м. Севастополя «загони самооборони» обладнали 7 блокпостів.

Не пізніше 26 лютого 2014 року особами з числа начальницького складу РМОП «Беркут» УМВС України в місті Севастополі (зокрема Колбіним С.М., Ковальовим М.В., Чередніченком О.В.) досягнуто остаточної згоди з

представниками ЧФ РФ (Вітко О.) та «самопроголошеним мером» м. Севастополя Чалим О.М. щодо залучення працівників РМОП «Беркут» до здійснення активних дій, спрямованих на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону, на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Так, особовий склад підрозділу під керівництвом Колбіна С.М., мав перейти в підпорядкування самопроголошеної влади м. Севастополя та у взаємодії з підрозділами, керованими командувачем ЧФ РФ Вітко О. та іншими особами, вчинити ряд активних дій (блокування автошляхів, невиконання наказів керівництва МВС, nereагування на події на території обслуговування) задля забезпеченню проведення незаконних референдумів на території АР Крим.

Розпорядженням Чалого О.М., як так званого голови Координаційної ради з організації Севастопольського міського управління забезпечення життєдіяльності Севастополя № 1 від 26.02.2014 прийнято рішення про створення «спеціального муніципального підрозділу міліції «Беркут».

Поряд з цим, 26.02.2014 опубліковано та поширено заяву голови Координаційної ради з організації управління і забезпечення життєдіяльності Севастополя Чалого О.М. про створення Антитерористичного центру, відмову влади у м. Києві надати бюджетне фінансування соціальних виплат та оголошено про гарантію виплати заробітної плати співробітникам «Беркуту» за рахунок наявних у міському бюджеті грошових коштів.

В наступному, зранку 26.02.2014 року приміщення Верховної Ради Автономної Республіки Крим зайняв озброєний зведений загін у форменому одязі та засобах захисту і озброєнням характерним для Збройних Сил РФ, над будівлею піднято прапор РФ.

Того ж дня, в умовах повного контролю внутрішнього периметру приміщень Верховної Ради Автономної Республіки Крим групою осіб з озброєнням та військовою формою, засобами захисту характерними для ЗС РФ та в умовах оточення зовнішнього периметру вказаної будівлі представниками місцевих проросійських угруповань, «загонами самооборони» та козачих парамілітарних організацій, діючи у спосіб, що суперечить положенням Конституції та законів України, у закритому режимі, без належного підтвердження кворуму депутатів, ухвалено постанову ВР АРК про проведення 25 травня 2014 року місцевого референдуму з питання: «Автономна Республіка Крим має державну самостійність та входить до складу України на основі договорів і угод», в наступному дата проведення незаконного референдуму перенесена на 16 березня 2014 року та змінено виклад питань. Крім цього, 26.02.2014 прийнято рішення про звільнення голови Ради міністрів АРК Анатолія Могильова та призначення прем'єром Сергія Аксьонова. Обидва рішення суперечили чинному українському законодавству, вчинені з метою захоплення державної влади. Окремо, 06.03.2014 рішенням позачергової сесії Севастопольської міської ради підтримано рішення Верховної ради Автономної Республіки Крим про призначення на 16.03.2014 загальнокримського

референдуму з постановленням питань: «Про входження Криму до складу Росії на правах суб'єкта Російської Федерації. Про відновлення Конституції Республіки Крим від 1992 року і залишення Криму у складі України», що суперечило Конституції та законам України.

З метою реалізації раніше виниклого умислу на вчинення злочинів проти основ національної безпеки України, Колбіну С.М. необхідно було залучити до злочинних дій інших працівників РМОП «Беркут» УМВС України в місті Севастополі, до завдань яких повинно було входити недопущення в'їзду на територію півострову Крим осіб та груп, що могли перешкодити досягненню злочинної мети комплексу заходів з анексії території Автономної Республіки Крим та м. Севастополя та забезпечення подальшої насильницької зміни і повалення конституційного ладу, захоплення державної влади на території АР Крим та м. Севастополя, а також порушення територіальної цілісності України, що мала бути досягнута в результаті безперешкодного проведення незаконного референдуму 16.03.2014.

З цією метою, Колбін С.М. спільно з Ковальовим М. В., не пізніше 27.02.2014 проведено збори особового складу РМОП «Беркут» УМВС України в місті Севастополі та запропоновано вчинити державну зраду, тобто діяння на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності України у формі надання іноземній державі, їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, та здійснити вихід на автомобільній техніці зі зброєю та спеціальними засобами у складі підрозділу за межі пунктів постійної дислокації на рубежі, визначені самопроголошеною владою м. Севастополя, з метою блокування автошляхів сполучення між Автономною Республікою Крим та територіями Запорізької та Херсонської області, де проводити фільтраційні заходи на блокпостах в районі населених пунктів м. Армянськ – блокпост на автодорозі Е97-М17, м. Перекоп – блокпост на автодорозі Т2202, м. Чонгар – блокпост на автодорозі М18-Е105.

З метою схилення якомога більшої групи працівників на свій бік для реалізації свого злочинного умислу, керівництвом РМОП «Беркут» УМВС України в місті Севастополі повідомлено про наказ в.о. Міністра Внутрішніх справ України Авакова А.Б. від 25.02.2014 № 144 «Про ліквідацію спеціальних підрозділів міліції громадської безпеки «Беркут» та визнання працівників МОП «Беркут» нібито «поза Законом», а також наголошено на повній підтримці з боку РФ, як самопроголошеної влади м. Севастополя, так і керівництва ліквідованого РМОП «Беркут», перспективі отримання громадянства та паспортів РФ.

Усвідомлюючи завідомо незаконний характер такого роду наказів, підривний характер такої діяльності Колбіна С.М., більшість працівників РМОП «Беркут» УМВС України в місті Севастополі, прийняли рішення приєднатися до плану дій Колбіна С.М., вчинити активні дії на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності України.

При цьому, вказані працівники РМОП «Беркут» УМВС України в місті Севастополі усвідомлювали, що такі протиправні дії призведуть до порушення суверенітету, територіальної цілісності та недоторканності України.

Поряд з вчиненням державної зради за вищевказаних обставин, для забезпечення успішної реалізації вищезазначеного умислу, спрямованого на вчинення злочинів проти основ національної безпеки України, керівництвом РМОП «Беркут» УМВС України в місті Севастополі (Колбіним С.М., Ковальовим М. В.) прийнято рішення про зміну місця дислокації підрозділу та привласнення вогнепальної зброї. У ніч з 26.02.2014 на 27.02.2014 працівники підрозділу РМОП «Беркут» УМВС України в місті Севастополі під керуванням Колбіна С.М. покинули постійне місце дислокації підрозділу за адресою: м. Севастополь, вул. Щербака, 8.

Відповідно до Акту позапланової інвентаризації озброєння, яке знаходиться на обліку РМОП «Беркут» УМВС України в місті Севастополі від 27.02.2014 встановлено, що озброєння РМОП «Беркут» УМВС України в місті Севастополі за місцем його зберігання, камері зберігання РМОП «Беркут» УМВС України в місті Севастополі (БПС, Щербака 8) відсутнє, в шафах та сейфах відсутні описи озброєння, номерний облік. Книги та журнали видачі озброєння відсутні.

Відповідно до додатку до вказаного Акту інвентаризації станом на 27.02.2014 на обліку вказаного підрозділу значилось:

9 мм пістолет ПМ у кількості 46 одиниць; 9 мм пістолет Форт-12 - 28 одиниць; 9 мм пістолет Форт-17 – 1 од.; 9 мм пістолет Форт-14ТП – 1од.; 9 мм пістолет АПС – 12 од.; 7.62 АКМ (АКМС) – 69 од.; 5.45 АК-74 – 1 од.; 7.62 мм СВД – 2 од., 7.62 мм ручні кулемети РПК – 1 од., помпова рушниця «Форт 500» - 6 од., 5.6 мм карабін з оптичним ТОЗ-18- 2 од., а також набіи до них відповідно до переліку в додатку.

Відповідно до п. 7.2. Положення про спеціальний підрозділ міліції громадської безпеки «Беркут», затвердженого наказом МВС України від 24.10.2013 № 1011, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 11 січня 2014 за № 19/24796, командир підрозділу є прямим начальником для працівників і забезпечує бойову готовність підрозділу, успішне виконання покладених на підрозділ завдань, затверджує функціональні обов'язки керівників та працівників підрозділу, відповідає за стан і збереження озброєння, боєприпасів, спеціальних засобів, засобів зв'язку, автомобільної та бронетехніки, інших матеріальних засобів підрозділу, організацію і стан пожежної безпеки.

Крім того, для забезпечення успішної реалізації вищезазначеного умислу, спрямованого на вчинення злочинів проти основ національної безпеки України, Колбін С.М., Ковальов М. В. та інші працівники РМОП «Беркут» УМВС України в місті Севастополі, зловживаючи своїм службовим становищем, заволоділи раніше отриманою в м. Києві вогнепальну зброю, а саме автомати АКС74У.

Отже Колбін С.М., будучи командиром РМОП «Беркут» УМВС України в місті Севастополі, зловживаючи своїм службовим становищем, за попередньою

змовою з групою осіб з числа особового складу РМОП «Беркут» УМВС України в м. Севастополі, вчинив заволодіння вогнепальною зброєю та набоями до неї, які перебували на обліку РМОП «Беркут» УМВС України в місті Севастополі та зберігались у камері зберігання РМОП «Беркут» УМВС України в місті Севастополі (БПС, Щербака 8), якими розпорядився на користь невстановлених осіб, а також зловживаючи своїм службовим становищем, за попередньою змовою групою осіб заволодів вогнепальною зброєю, а саме автоматами АКС74У, раніше отримані ним та підпорядкованими працівниками вказаного підрозділу у м. Києві та зазначеними у відомості видачі зброї, зокрема автоматом АКС74У № 842864-85.

Таким чином, своїми умисними протиправними діями Колбін С.М., будучи службовою особою, зловживаючи своїм службовим становищем, за попередньою змовою групою осіб, заволодів вогнепальною зброєю, чим вчинив кримінальне правопорушення, передбачене ч. 2 ст. 262 КК України.

У подальшому, працівниками РМОП «Беркут» УМВС України в місті Севастополі, під час перебування в лютому-березні 2014 року на блокпостах в районі населених пунктів Перекоп на автодорозі Е97 та Турецького (Перекопського) валу та населеного пункту Чонгар на автодорозі Е105, без передбачених законом підстав здійснювали розміщення блок-постів, перекриття проїжджої частини бетонними плитами, догляди ТЗ, оголошення заборони в'їзду на територію АРК журналістів та інших осіб, огляд вмісту їх фото-, відеокамер, забезпечували цілодобові чергування озброєних варт, які були здатні забезпечити озброєний супротив в разі спроби в'їзду на територію Автономної Республіки Крим підрозділів ЗСУ та МВС України, та використати таку подію для ескалації збройного конфлікту із застосуванням можливостей широкомасштабного вторгнення на територію України особовим складом підрозділів ЗС РФ Західного та Центрального військових округів, залучених до так званої раптової перевірки бойової готовності військ розпочатої 26.02.2014.

Водночас, з метою імітування державотворчих процесів, 11 березня 2014 року Верховна Рада Автономної Республіки Крим та Севастопольська міська рада спільно ухвалили «Декларацію про незалежність Автономної Республіки Крим та м. Севастополя», що мала в майбутньому забезпечити вигляд звернення до політичного керівництва РФ нібито від імені суверенної влади, а не режиму сепаратистів в автономії у складі України.

За оголошеними результатами незаконного референдуму 16 березня 2014 року входження до складу РФ підтримали 96,57% учасників голосування, 17 березня 2014 року Верховна Рада АРК прийняла постанову про незалежність «Республіки Крим» і звернулася з проханням включити до складу РФ на правах суб'єкта федерації.

В наступному, 18 березня 2014 року самопроголошений мер м. Севастополя Чалий О.М., прем'єр-міністр тимчасової окупаційної влади в Автономній Республіці Крим Аксьонов С.В., голова окупаційної Ради Республіки Крим Константинов В.А. підписали договір «про прийняття

Республіки Крим до складу РФ», ратифікацію якого підписано 21 березня 2014 року президентом РФ.

За вказаних обставин, громадянин України Колбін Сергій Миколайович, 29.10.1969 р.н., який відповідно до наказу УМВС України в м. Севастополі від 17.10.2005 №138 о/с призначений на посаду командира роти міліції особливого призначення «Беркут» УМВС України в м. Севастополі, мав спеціальне звання полковник міліції та присягнув народові України суворо дотримуватись її Конституції та чинного законодавства, захищати від протиправних посягань життя, здоров'я, права і свободи громадян, державний устрій і громадський порядок, в силу положень ст.ст. 1, 2, 4, 5, 10 ЗУ «Про міліцію», вчинив державну зраду, тобто діяння, умисно вчинене громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності України, у формі надання іноземній державі, їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України.

За фактом вчинення державної зради за вищевказаних обставин, громадянин України Колбін Сергій Миколайович, 29.10.1969 року народження під час досудового розслідування у кримінальному провадженні № 62022000000000792 від 03.10.2022, повідомлений про підозру у вчиненні державної зради, тобто діяння, умисно вчинене громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності України, тобто кримінальне правопорушення, передбачене ч. 1 ст. 111 КК України.

В сукупності з вищевикладеним, Колбін С.М. за вищевказаних обставин та період, вирішив вчинити злочини проти національної безпеки України, діючи в інтересах РФ, яка з 20.02.2014 року розпочала збройну агресію з метою захоплення території України.

Законом України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII, зокрема статтями 1-3 визначено, що сухопутна територія Автономної Республіки Крим та міста Севастополя є тимчасово окупованою внаслідок збройної агресії РФ з 20 лютого 2014 року.

Так, упродовж 2013 року у зв'язку з демократичними процесами, які відбувалися на території України, у представників влади Російської Федерації та службових осіб з числа керівництва ЗС РФ, досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, виник злочинний умисел на вчинення протиправних дій, спрямованих на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Ураховуючи, що територія АР Крим та м. Севастополя мала найбільше військово-стратегічне значення для представників влади та ЗС РФ серед інших

територій України, які були об'єктом їх злочинного посягання, а також те, що на вказаній території дислокувалися підрозділи Чорноморського флоту РФ, це сприяло найбільш прихованому використанню регулярних військ ЗС РФ поряд з іншими елементами гібридної війни, а тому ведення гібридної війни проти України співучасники злочинного плану вирішили розпочати на території півострова Крим.

В зв'язку з цим, протягом лютого-березня 2014 року, на території АРК реалізація злочинного плану здійснювалась через поєднання методів дипломатичного тиску, інформаційно-психологічних операцій, прихованої військової інтервенції, застосування підрозділів ЗС РФ у порушення угод про умови їх перебування на території України, засилання іррегулярних банд, блокади, воєнно-політичної підтримки сепаратистських груп, використання осіб з числа діючих працівників правоохоронних органів України, які зрадили присязі та інших осіб, що мало на меті представити наступну анексію території АРК місцевою ініціативою в умовах удаваної кризи легітимності влади в Україні.

Так, 22 лютого 2014 року, незважаючи на відсутність передбачених законом підстав та встановлені законодавством обмеження для працівників правоохоронних органів на участь та виступи на масових зборах громадян, не здійснюючи в цьому місці виконання повноважень з охорони громадського порядку, командир роти міліції особливого призначення «Беркут» УМВС України в м. Севастополі Колбін С.М. спільно з командиром штурмового взводу РМОП «Беркут» УМВС України у м. Севастополі Ковальовим М. В., координуючи свої дії з депутатом Верховної Ради України Колесніченком В.В., представником іноземної держави Чалим О.М., за адресою: м. Севастополь, площа Нахімова, організував шиккування особового складу вказаного підрозділу і звернувся до учасників зборів громадян з доповіддю про повернення РМОП «Беркут» у пункт постійної дислокації після виконання задач у м. Києві.

Вказаними умисними діями, Колбін С.М., з метою реалізації раніше виниклого злочинного умислу, розпочав вчинення активних дій на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності України, кінцевою метою яких була зміна меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

У подальшому, 23 лютого 2014 року за адресою: м. Севастополь, площа Нахімова невстановленими особами, за участі представників місцевих проросійських угруповань, організовано проведення масового зібрання громадян з єдиним питанням обрання наперед визначеного кандидата на неіснуючу посаду «народного мера м. Севастополь» громадянина РФ Чалого Олексія Михайловича. Під час проведення вказаного зібрання, депутатом Верховної Ради України Колесніченком В.В. публічно стверджувався факт «державного перевороту у м. Києві», висловлено заклики до голосування за єдиного кандидата, який забезпечить переговори та захист працівників «Беркуту», оголошено про необхідність створення штабу, що забезпечить фізичний захист мешканців міста, вказано на готовність очолюваного

Колбіним С.М. підрозділу МОП «Беркут» захистити мешканців у м. Севастополь від надуманих загроз, які начебто виходять від «радикалів» з іншої території України. За пропозицією організаторів зібрання, учасники мітингу у незаконний спосіб «проголосували» за обрання Чалого О.М. на неіснуючу посаду «народного мера» Севастополя, оголосили про намір встановити контроль над правоохоронними органами міста, закликали Російську Федерацію про допомогу, створюючи уявні підстави для виправдання вторгнення збройних сил Російської Федерації на територію України, оголосили про початок запису у списки добровольців до «загонів самооборони».

Наступного дня, 24 лютого 2014 року Севастопольська міська рада прийняла рішення про незаконне створення для Чалого О.М. посади «голови Координаційної ради з організації управління і забезпечення життєдіяльності Севастополя», на будівлі Севастопольської державної адміністрації підняли прапор РФ, на в'їздах до м. Севастополя «загони самооборони» обладнали 7 блокпостів.

Не пізніше 26 лютого 2014 року особами з числа начальницького складу РМОП «Беркут» УМВС України в місті Севастополі (зокрема Колбіним С.М., Ковальовим М.В., Чередніченком О.В.) досягнуто остаточної згоди з представниками ЧФ РФ (Вітко О.) та «самопроголошеним мером» м. Севастополя Чалим О.М. щодо залучення працівників РМОП «Беркут» до здійснення активних дій, з метою зміни меж її території або державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Так, особовий склад підрозділу під керівництвом Колбіна С.М., мав перейти в підпорядкування самопроголошеної влади м. Севастополя та у взаємодії з підрозділами, керованими командувачем ЧФ РФ Вітко О. та іншими особами, вчинити ряд активних дій (блокування автошляхів, невиконання наказів керівництва МВС, nereагування на події на території обслуговування) задля забезпеченню проведення незаконних референдумів на території АР Крим.

Розпорядженням Чалого О.М., як так званого голови Координаційної ради з організації Севастопольського міського управління забезпечення життєдіяльності Севастополя № 1 від 26.02.2014 прийнято рішення про створення «спеціального муніципального підрозділу міліції «Беркут».

Поряд з цим, 26.02.2014 опубліковано та поширено заяву голови Координаційної ради з організації управління і забезпечення життєдіяльності Севастополя Чалого О.М. про створення Антитерористичного центру, відмову влади у м. Києві надати бюджетне фінансування соціальних виплат та оголошено про гарантію виплати заробітної плати співробітникам «Беркуту» за рахунок наявних у міському бюджеті грошових коштів.

В наступному, зранку 26.02.2014 року приміщення Верховної Ради Автономної Республіки Крим зайняв озброєний зведений загін у форменому одязі та засобах захисту і озброєнням характерним для ЗС РФ, над будівлею піднято прапор РФ.

Того ж дня, в умовах повного контролю внутрішнього периметру приміщень Верховної Ради Автономної Республіки Крим групою осіб з озброєнням та військовою формою, засобами захисту характерними для ЗС РФ та в умовах оточення зовнішнього периметру вказаної будівлі представниками місцевих проросійських угруповань, «загонами самооборони» та козачих парамілітарних організацій, діючи у спосіб, що суперечить положенням Конституції та законів України, у закритому режимі, без належного підтвердження кворуму депутатів, ухвалено постанову ВР АРК про проведення 25 травня 2014 року місцевого референдуму з питання: «Автономна Республіка Крим має державну самостійність та входить до складу України на основі договорів і угод», в наступному дата проведення незаконного референдуму перенесена на 16 березня 2014 року та змінено виклад питань. Крім цього, 26.02.2014 прийнято рішення про звільнення голови Ради міністрів АРК Анатолія Могильова та призначення прем'єром Сергія Аксьонова. Обидва рішення суперечили чинному українському законодавству, вчинені з метою захоплення державної влади. Окремо, 06.03.2014 рішенням позачергової сесії Севастопольської міської ради підтримано рішення Верховної ради Автономної Республіки Крим про призначення на 16.03.2014 загальнокримського референдуму з постановленням питань: «Про входження Криму до складу Росії на правах суб'єкта Російської Федерації. Про відновлення Конституції Республіки Крим від 1992 року і залишення Криму у складі України», що суперечило Конституції та законам України.

З метою реалізації раніше виниклого умислу на вчинення злочинів проти основ національної безпеки України, Колбіну С.М. необхідно було залучити до злочинних дій інших працівників РМОП «Беркут» УМВС України в місті Севастополі, до завдань яких повинно було входити недопущення в'їзду на територію півострову Крим осіб та груп, що могли перешкодити досягненню злочинної мети комплексу заходів з анексії території Автономної Республіки Крим та м. Севастополя та забезпечення подальшої насильницької зміни і повалення конституційного ладу, захоплення державної влади на території АР Крим та м. Севастополя, а також порушення територіальної цілісності України, що мала бути досягнута в результаті безперешкодного проведення незаконного референдуму 16.03.2014.

З цією метою, Колбін С.М. спільно з Ковальовим М. В., не пізніше 27.02.2014 проведено збори особового складу РМОП «Беркут» УМВС України в місті Севастополі та запропоновано, з метою зміни меж території або державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, здійснити вихід на автомобільній техніці зі зброєю та спеціальними засобами у складі підрозділу за межі пунктів постійної дислокації на рубежі, визначені самопроголошеною владою м. Севастополя, з метою блокування автошляхів сполучення між Автономною Республікою Крим та територіями Запорізької та Херсонської області, де проводити фільтраційні заходи на блокпостах в районі населених пунктів

м. Армянськ – блокпост на автодорозі Е97-М17, м. Перекоп – блокпост на автодорозі Т2202, м. Чонгар – блокпост на автодорозі М18-Е105, тим самим вступити у змову та підтримати злочинні наміри керівництва підрозділу, спрямовані на вчинення злочинів проти основ національної безпеки.

З метою схилення якомога більшої групи працівників на свій бік для реалізації свого злочинного умислу, керівництвом РМОП «Беркут» УМВС України в місті Севастополі повідомлено про наказ в.о. Міністра Внутрішніх справ України Авакова А.Б. від 25.02.2014 № 144 «Про ліквідацію спеціальних підрозділів міліції громадської безпеки «Беркут» та визнання працівників МОП «Беркут» нібито «поза Законом», а також наголошено на повній підтримці з боку РФ, як самопроголошеної влади м. Севастополя, так і керівництва ліквідованого РМОП «Беркут», перспективі отримання громадянства та паспортів РФ.

Усвідомлюючи завідомо незаконний характер такого роду наказів, підривний характер такої діяльності Колбіна С.М., більшість працівників РМОП «Беркут» УМВС України в місті Севастополі, прийняли рішення приєднатися до плану дій Колбіна С.М., вчинити умисні дії з метою зміни меж території або державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

При цьому, вказані працівники РМОП «Беркут» УМВС України в місті Севастополі усвідомлювали, що такі протиправні дії призведуть до незаконної зміни меж території або державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, передбачали і прагнули їх настання.

У подальшому, працівниками РМОП «Беркут» УМВС України в місті Севастополі, під час перебування в лютому-березні 2014 року на блокпостах в районі населених пунктів Перекоп на автодорозі Е97 та Турецького (Перекопського) валу та населеного пункту Чонгар на автодорозі Е105, без передбачених законом підстав здійснювали розміщення блок-постів, перекриття проїжджої частини бетонними плитами, догляди ТЗ, оголошення заборони в'їзду на територію АРК журналістів та інших осіб, огляд вмісту їх фото-, відеокамер, забезпечували цілодобові чергування озброєних варт, які були здатні забезпечити озброєний супротив в разі спроби в'їзду на територію Автономної Республіки Крим підрозділів ЗСУ та МВС України, та використати таку подію для ескалації збройного конфлікту із застосуванням можливостей широкомасштабного вторгнення на територію України особовим складом підрозділів ЗС РФ Західного та Центрального військових округів, залучених до так званої раптової перевірки бойової готовності військ розпочатої 26.02.2014.

Водночас, з метою імітування державотворчих процесів, 11 березня 2014 року Верховна Рада Автономної Республіки Крим та Севастопольська міська рада спільно ухвалили «Декларацію про незалежність Автономної Республіки Крим та м. Севастополя», що мала в майбутньому забезпечити вигляд звернення до політичного керівництва РФ нібито від імені суверенної влади, а не режиму сепаратистів в автономії у складі України.

За оголошеними результатами незаконного референдуму 16 березня 2014 року входження до складу РФ підтримали 96,57% учасників голосування, 17 березня 2014 року Верховна Рада АРК прийняла постанову про незалежність «Республіки Крим» і звернулася з проханням включити до складу РФ на правах суб'єкта федерації.

В наступному, 18 березня 2014 року самопроголошений мер м. Севастополя Чалий О.М., прем'єр-міністр тимчасової окупаційної влади в Автономній Республіці Крим Аксьонов С.В., голова окупаційної Ради Республіки Крим Константинов В.А. підписали договір «про прийняття Республіки Крим до складу РФ», ратифікацію якого підписано 21 березня 2014 року президентом РФ.

Своїми умисними протиправними діями Колбін С.М., будучи представником влади, повторно, за попередньою змовою групою осіб, вчинив умисні дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, які призвели до інших тяжких наслідків, тобто кримінальне правопорушення, передбачене ч. 3 ст. 110 КК України (чинна в редакції до 08.04.2014).

Старший слідчий першого відділу
Управління з розслідування злочинів,
вчинених у зв'язку із масовими
протестами у 2013–2014 роках,
Державного бюро розслідувань

Тетяна ТВЕРЕЗОВСЬКА

ПОГОДЖЕНО:

Прокурор другого відділу процесуального керівництва
Департаменту організації, процесуального
керівництва досудовим розслідуванням
та підтримання публічного обвинувачення
у кримінальних провадженнях про злочини,
вчинені у зв'язку із масовими протестами
у 2013–2014 роках,
Офісу Генерального прокурора

Володимир ДРУЖИНІН

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний: _____ / _____ /
(прізвище, ім'я, по батькові) (підпис)

« _____ » год. « _____ » хвилин « _____ » _____ 2024 року.

Відповідно до ст. 42 КПК України підозрюваному Колбіну С.М. повідомлено його права:

Стаття 42 .Підозрюваний, обвинувачений

1. Підозрюваним є особа, якій у порядку, передбаченому статтями 276-279 Кодексу, повідомлено про підозру, особа, яка затримана за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення, або особа, щодо якої складено повідомлення про підозру, однак його не вручено їй внаслідок невстановлення місцезнаходження особи, проте вжито заходів для вручення у спосіб, передбачений цим Кодексом для вручення повідомлень.

2. Обвинуваченим (підсудним) є особа, обвинувальний акт щодо якої переданий до суду в порядку, передбаченому статтею 291 цього Кодексу.

3. Підозрюваний, обвинувачений має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального

провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

4. Обвинувачений також має право:

1) брати участь під час судового розгляду у допиті свідків обвинувачення або вимагати їхнього допиту, а також вимагати виклику і допиту свідків захисту на тих самих умовах, що й свідків обвинувачення;

2) збирати і подавати суду докази;

3) висловлювати в судовому засіданні свою думку щодо клопотань інших учасників судового провадження;

4) виступати в судових дебатах;

5) ознайомлюватися з журналом судового засідання та технічним записом судового процесу, які йому зобов'язані надати уповноважені працівники суду, і подавати щодо них свої зауваження;

6) оскаржувати в установленому цим Кодексом порядку судові рішення та ініціювати їх перегляд, знати про подані на них апеляційні та касаційні скарги, заяви про їх перегляд, подавати на них заперечення;

7) отримувати роз'яснення щодо порядку підготовки та використання досудової доповіді, відмовлятися від участі у підготовці досудової доповіді;

8) брати участь у підготовці досудової доповіді, надавати представнику персоналу органу пробації інформацію, необхідну для підготовки такої доповіді, ознайомлюватися з текстом досудової доповіді, подавати свої зауваження та уточнення.

5. Підозрюваний, обвинувачений мають також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

6. Підозрюваний, обвинувачений, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

7. Підозрюваний, обвинувачений зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;

4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробації, необхідну для підготовки досудової доповіді.

8. Підозрюваному, обвинуваченому вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням особою, яка здійснює таке повідомлення.

Вказані права та обов'язки мені роз'яснені і зрозумілі.

«__» год. «__» хв. «__» _____ 2024 року _____ / _____ /

*Повідомлення про підозру отримав
30.01.2024р адвокат Кошківець С.В.*

**Старший слідчий першого відділу
Управління з розслідування злочинів,
вчинених у зв'язку із масовими
протестами у 2013–2014 роках,
Державного бюро розслідувань**

Тетяна ТВЕРЕЗОВСЬКА